

מב:

עין משפט
גר מצוה

שם א מ"י פ"א חה"ל שלחן
 ה"ז סמך עשן פס
 אש"ע ח"מ ס' קכ"א פס"י
 ט

אב ב' חיי פ"ח תה"ל מלו
ולו הלא סמג עשן לא
נודע חז"ת קר ע קער א:
אד ג' חיי פ"ח תה"ל מלו
הלו סמג עשן פס
נודע חז"ת קר קבל ספר

ט:

וְהָיָה ד' מֵי פֶּיךָ מֵהָלַי גִּירוּשָׁן
 הֵלֵךְ יוֹם שָׁמַיִם עֶשְׂרִים וְ
 חֲמִשָּׁה אֲהִיבֶנּוּ סִי קִמָּה עֲפִי
 : 3

ש"ר ה' תר"י ט"ז אלול
 ש"ס פ"ד
 ש"ר ה' תר"י ט"ז אלול
 ש"ס פ"ד

גליון הש"ס

אשר ידית היא ואברהם וברך
אברהם בן הנשואין, עיני בנימין
קטן ע"ה רש"י ד"ה קטנה
הנשואה, ונפטרין סט ע"ה
רש"י ד"ה קטנה, ולפ"י ע"ה
הנשים (מקל: יום) ד"ה
נשואה כ"ו כ"ה האשה
הנשואה לר"ה וכו' לא שט
ללא דלחמי חטטים היט
נחת מן חלל נחתה ונפחה
הי וכו' חטטים וכו'.

תום' ר"י הזקן

[illegible][illegible]

החלטתו של בית דין זו, שיש להחליט על
כיום שהיא פרענונה לפלגיו כמו
ההחלטות על פנקסו שנשבע כעין
והחלטות נראה שמישהו שהחלטה
החלטות [פ"א ה"ד ע"כ]. ודו
אם אלו הם בניו או אין המשלה
אלא מחזיקים חרם חסם ומשלה
אבל הלוה [יודע] שהוא חייב ל
עצמים נאמנים לגבי מלוה מנו

האיש מקדש פרק שני קידושין

בן בדין בטעות. מימה דלמך בירושלמי וכן בקדושין הדל
דמימא כשטר אלז כנסך לא וייל דהסיח כמר דמקון רבנן
בטעות היסמא: **לעולם** קסבר המלוח את חבירו בעדים א"צ
לפרעו בעדים ב' מימה דמשמע דלי הוה אמרינן דלרר לפרעו

עדים לא יתא' שפיר ויתא' דלפי' למד' דלר'ך לפרוע' בעדים יתא' שפיר דמהמני (ו) דהא ק"ל (שטענע) ק' מה: דלפי' למד' למעלה לחבירו בעדים כר'ך לפרוע' בעדים המפקד לחבירו בעדים אין לומר להחזירו בעדים דנאמן הוא לומר החוזרין בעדים כמביא דל' בעי' אמר נאנסו והכל יאזרי' בעדים דהא פקדון יניחו אלל העדים שהלכו מקר להי' כדי להוליכו יאזרי' נאמנים לומר פרענעס מבי' יבטלים לומר החוזרנס לזה וי"ל למד' מה' שפי' גבי פקדון אין נאמנים אלל שטענע דלאמר הו"ס (ג"כ ד' ע') אטו י' אמר נאנסו מי לא שטענע בעי' וכל עד שפיר נאמן כלל שטענע אין מנהג שטענע נאנסו שפארגס כמקור:

והשבת דחקון רבנן שבועת
היפת בר' וליט מ"מ
ומה לא יהיו העדים נלמנים לאחר
משבעו לומר פקטוס סהרי שזו
אליס נוגעים בעדות ואומר ר"י
לעקן א"ל הנאמנים לאחר שנבעו
מאוס דרחמנא אמר ודברים י"ט על
פ"י שנים עדים יקום דבר דמבעי
הנאמנים לנדיבור כללד אכל העדים
טעושים ליבעע קידס שאימנו
דבריהם און ממעט בעדותם ויש מקשים
איך אמרינן מגו דכילי למומר
אחריד' לזה כיון דשנים הם הא
אמר * פקדן האשה שנתארמלה
מחיות דף י"ז) לא שנו אלא דלמרי
מאוסים היינו מחמת נפשות אכל

אמרו אנוסים מחמת ממון אין נאמנים ומקשה הם ר"י אמאי לא
היו נאמנים לומר אנוסים היינו מחמת ממון בנינו דלא בעי אמרו
אנוסים היינו מחמת נפשות ומתוך ר"י דבשי עדים לא שייך לומר
נפשו שיהיו נאמנים בנינו לא שפין האחד יודע מה בדעת חברו
לשעון א"כ האל אמאי נאמנים בנינו ואומר הר"ר יעקב מקובי
דבעטנה שנפטרים בה מממון כי האל בטוחים הם על זה
שיאמרו דבר אחד ולכן אמרין האל דנאמנים בנינו אבל זהו
דפ"י האשם שנאדרמלה (סו) דליכא דררא דממונא לגבי העדים
אשם ודאי אין נאמנים בנינו כי אין על אחד יודע מה בדעת חברו
לשעון: **תנן** החם נערה האסורה היא ואביה ספקא לה גישה
פי' הקונטרס דוקא נערה אבל קטנה דכרי הכל אציה ולא היא
ואע"ג אמרין בפרק התקבל (גיטין דף סה) ג' מדות בקטן ואמר
לסגודו קטנה מתגרשת בקדושה אציה פי' שמקבלת גיטתו וכל
מייארי ביתמה לו נשואה ואפי' יד אביה אלא כן האירוסין אציה
לא היא ומיהו קשה דלקמן בשמעין (ו) אמר קטנה שאמרה
התקבל לי גיטי אינו גט נשני גיטה ליה משמע אבל כשהגיע
ליה דיוקא דהא נערה ה"ו גט אבל מה מחללה הוא ס"ד דמייארי נש
יד לקבל גיטה לך פי' ר"י ב"ר"מ דנקט נערה ויה"א קטנה ואל דא
חזר בו ש"י ובהני פירושו קטנה נערה ו

ובל שאינה יכולה לשמור את נימה אינה יכולה להתגרש. פי' נקוד

[illegible]

אמרו לנו תשבעים היסת ונטפרו כי הלוה והמלוה נשבע שבועת המשואה שלא נטל, ודמיא שנת החרגה נשבע לפועלים שבתו כמאסר לו על הלוה ופוערו על הבית, כך מי הריץ, מי שבעת המלוה נשבע על שנת המלוה על שנת השלית כמאסר שבתו אש השלית שם והשלית במישיב בעל החוב שאומר לא מרע והשלית אומר שמרע, אבל כול להשבע היסת לא השלית ולא המלוה, שאין כאן מי שטוען עליו דואר כדי שיסבע אסת, ורובעים שם. וכן עיקר, ולא ידעו! ולחזק הדמיון על בעל הבית ודמיא שנתו שאין לו כלום, ואומני דמיא אש מרעו אש לאו. (ובישי' [ורש"י] מזה חלד ודמיא שנתו מרעו מרעו, ופרש"י שיש אומר אדוניתי לאו. וזה היסת היסת מרעו חלד כדי כבדא לרדד כבדא, ותיאיר: וזה

וכן בדיוני ממונות. אם שלח חוב למלוה ע"י שנים: דלמיסרה קאפי.
הבקר מה להם לאסרה עליהם ועל כל העולם בשקר: דאיסאף לבי
דחרי לא חויל. ויזין דחרי גינה לא משקר: מאי קסבר. ר"י
דלמך וכן בדיוני ממונות: אי קסבר המלוה אם חבירו כעדים לריב

לפרטו בעדים. ואין נאמן לומר פרעתי היכי מהימני לומר נתנוס למלוה הרי גוגעים בעדותם הן: דאי לא. שאם לא יאמרו מעידין אנו שקבלם המלוה אמר להן ליה פרעוני מה שמסרתם לכם דפעמים שמסרו להם בעדים: אפדריכונו ללוה. למשלח ואין עליהם אפי' שבויה שסיר אין הודאה במקלט כאן: ויכל למומר. נמי ייבטל למלוה דאריכין קיימן ובחזרה עדות שותפים גוונים גידעו: ונאשח

ים ומגו דכילי למימר
למימר פרעניה למלוח
ועתה היסת משתבעי
משתבע מלוח דלא
לוח למלוח: האישי
נערה המאורסה
גמטה אמר רבי יהודה
כאחד אלא אביה
אין יכולה לשמור את
התגרש אמר ר"ל
מחלוקת לקידושין
ולקדושת לגירושין אבל
כיוצא ולא היא ואמר
ר' יוחנן מעמיה דר' יוחנן
מכנסת עצמה לרשות
יה קידושין דמפקעת
אביה ולא היא והרי
מרשות אביה ותנן
קמנה

להודיעו כחו דר' יהודה: היא וזביה. או היה לו אביה היא שהיה גדולה היא ויש לה יד ואמרה מורה (ודברים זה) וגמן צידה ואביה שהמורה וימנה לו לקבל קדושים ואמקם יצאנה להייה (ויזוקא) עברה אכל קטנה אביה ולא היא. ודוקא מן האירוסין *אלכ' גמן המשוואין היא ולא אביה דמשנשאת אין לאביה רשות בה: אלא שספי ידים וזכות כאחד. בגוף אחד: וכל שאינה יכולה לשמור אם גיטת אינה יכולה להפטר. אפילו על ידי אביה דהא שטותה היא ו"צאק ושלמה מביתו (שם) מי שמשלחה ואינה חוזרת יצאה זו משלחה ואחזרת במצות 'ביתם פ' תרש שגשג (ק"א): ק"א דהא ממלוכות בקדושים. גירושין שנעם לקדושים לרדקן אם קשה עממה מקודשת ולר' יהודה אינה מקודשת: מ"ט דר' יוחנן איניא רדקנן. דמי ליה בין קדושים לגירושין: גירושין דמכנסת עממה. שנקבל גיטת לרשות אביה אמרין לאביה גמי ינחל ליה שנקבל היא והו גיטא: מאחר. הידועים יבם ציבתו לריון מאחר:

ט לידה מגורשת ו' אע"ז דמוקי בשא"ל לה אז היינו משום דקשיא לה אז ואפ"ה משמע כשיגיע גט לידה מגורשת ש"מ קטנה יש לה שגרה להודיעך כמו דר' יהודה דאפי' צעורה אביה ולא היא ושוב י"ה קטנה. (וה"פ חזק' גי' מ"ד דר"י ע"ה):

רס לא ע"י עזמה ולא ע"י אציה לפי שהיא כשומה ושומה ממעטין

על שפיה יודעת שמור גיטה חיה ממגרשת נח ע"י חיה ונה על
אקמור הם נח טעם שוטף אינה ממגרשת פליני נח אמורלי ביד אר
שחיה יכולה שוטף את גיטה חיה פ"י שחזרת ומה מאי גיטה חיה
חיה שוטף ועמים חלומה ופר"ת עבר וגירש למ"ד משום גריה
נח לז"ד משום דמשלחה וחרת חיה ממגרשת דקין דהי האי
למ"ד משום גריה אקור לגרשה לכתחילה ולמ"ד משום דמשלחה
שלח משום עמים שוטף ועמים חלומה למ"ד משום גריה אקור
חרת וז אינה חרת כשמגרשת כשהיא חלומה ויכול לגרשה כשהיא
דפרשיה י"י לה אז לשמור את גיטה למ"ד משום דמשלחה וחרת
חיה משום גריה אקור ח"ה בגדולה ויהא שוטף לפי שיש לה תאור
זו גריה אקור בל קטנה דלאו ת תאור יכיל למיחם כלל וממגרשת

במאמר

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

הוֹבֵא בְּסוּף הַמִּסְכָּה

מוסף תוספות

הובא בסוף המסכת

ש' ר"י חזקוני (המשפחה)

אנשים כנגד המלחמה מזו ראו
בעיני החיזוי שלה, אף
לא מוסרם חזק פרימטואל.
ושרשי השואה חזקו וקרו
במלחמה היחידה כלא מן הדבר
אשרי מעורר למלחמה
הזו ליבשטן, אף אפר
אדונייה לולה נשבעו
בשבעת היסוד, וקשה ובי
אפר מלחמה אלה
המלחמה כמחיש אמר לא
חיובי כמחיש היסוד.
(ומיש) [גם זה שפרשם] גם
אשר נשבעים בשבעת השבעה
אשרי מלחמה, וידי, הם
היו ליחיד למה הם שבעו
וחזקו עשה, והם
שולחים את מלחמה וחזקו
שעו. ועוד חזקו הם
נשבעים, ויחזקו הם
נשבעים ונשבעו ויחזקו
לי יחיד אפר אמר קרי זה
נשבעים ונשבעו אלה היסוד.
והיחקר, גורם נשבעים
היסוד, והוא לי נשבעים
מלחמה ולי שבעת היסוד
המלחמה במחשבה, ולי חזר
והשבעת לי תשען לי חזר
היא טענה טענה ככל
היא *** כמו שביארו שכל
הטענות, את דקסר המלחמה
המלחמה, ויחזקו ויחזקו

[illegible]